

Warszawa, 6 listopada 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

Bolek 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18658.

Kl. 12 h, 2.

Siemens-Schuckertwerke Aktiengesellschaft
(Berlin - Siemensstadt, Niemcy).

Elektroda osadowa do elektrofiltrów z wgłębieniami chłonnymi.

Zgłoszono 25 sierpnia 1931 r.

Udzielono 24 czerwca 1933 r.

Pierwszeństwo: 30 sierpnia 1930 r. (Niemcy).

Jak wiadomo, w ostatnich czasach stosuje się jako elektrody osadowe do elektrofiltrów najczęściej tak zwane elektrody chłonne. Elektrody takie posiadają od strony zwróconej do anod wgłębienia, które służą jako przestrzeń chłonna do zawiesin. Elektrody takie wykonywano w najrozmaitszych postaciach, np. w kształcie ciała pustego z otworami, przez które wlatuje pył do pustego wnętrza elektrody. Takie elektrody posiadają stosunkowo dużą powierzchnię do osadzania pyłu, wskutek czego nagromadzany pył łatwo spowodować komplikacje, np. przeskoki. Wobec tego proponowano wykonywać elektrody osadowe z płyt zaopatrzonych tylko w rowki, względnie zaopatrywano płyty elek-

trodowe w listewki chłonne, a przed płytami umieszczano druty drgające podtrzymywane w stałym ruchu zapomocą strumienia gazu, zapobiegając tym sposobem osiadanemu pyłu. Takie elektrody z drutami drgającymi działają bardzo sprawnie, wyrob ich jest jednak stosunkowo kosztowny. Poniżej opisana jest elektroda osadowa, posiadająca takie same dobre właściwości osadowe, ale o wiele tańsza pod względem wyrobu.

W myśl wynalazku elektroda osadowa wykonana jest z kilku nałożonych wprost na siebie kształtowników. Zwłaszcza korzystnie jest stosować w tym celu dwuteowniki szerokoramienne. W takiej elektrodzie, składającej się z nałożonych na

siebie kształtowników, do anod zwrócone są tylko wąskie części tak, iż pył może osiadać tylko na bardzo małej powierzchni, która nie jest większa niż w elektrodzie z drutami drgającymi. Szczególną zaletą takiej elektrody jest możliwość jej wykonania z normalnych części składowych dowolnej wielkości tak, iż koszt wyrobu takiej elektrody jest bardzo nieznaczny.

Najlepiej, jeśli w takiej elektrodzie osadowej kształtowniki umieszcza się pochyło, aby pył zbierający się na pochyłych powierzchniach żeber zsuwał się do zbiornika, nie ulegając porywaniu przez strumień gazu. Same żebra mogą być przytem ustawione pod ostrym kątem do części środkowej. Tym sposobem otrzymuje się szczególnie sprawne odpylanie, niezakłócone przez przepływ gazu.

Na fig. 1 i 2 przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku w widoku z góry i z boku. Cyfry 1 i 2 oznaczają elektrody osadowe, składające się z pewnej liczby ustawionych obok siebie dwuteowników, przyczem żebra każdego dwuteownika położone są ukośnie względem części środkowej. Między obydwoma elektrodami osadowymi umieszczona jest anoda 3. Gaz podlegający oczyszczeniu przepływa w kierunku strzałki 4 między obydwoma elektrodami 1 i 2. Pył osadzony opada w

przestrzeniach chłonnych pomiędzy żebrami dwuteownika i zesuwa się poza wpływem strumienia gazu po ukośnych powierzchniach tych żeber wdół do ssypowisk, nie przedstawionych szczegółowo na rysunku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektroda osadowa do elektrofiltrów z wgłębieniami chłonnymi, znamienna tem, że składa się z kilku nałożonych wprost na siebie kształtowników.

2. Elektroda osadowa według zastrz. 1, znamienna tem, że jest utworzona z dwuteowników.

3. Elektroda osadowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że żebra ustawione są pod kątem prostym w stosunku do części środkowej.

4. Elektroda osadowa według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że kształtowniki umieszczone są ukośnie tak, iż pył, nie wzbijając się, może staczać się do ssypowiska po ukośnych powierzchniach, utworzonych przez żebra.

Siemens-Schuckertwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

